WEEKBLAD

Nederland : 25 Ct. - 20 BLZ.
België : 4 Frank. - 20 BLZ.

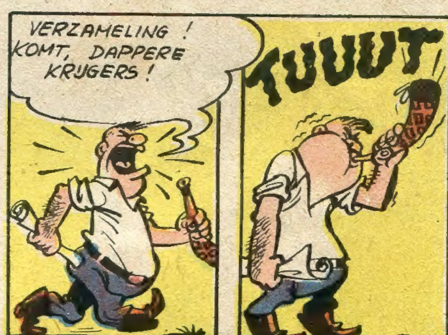
ROBBEDOES

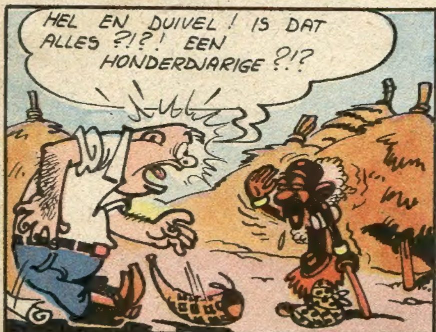
12e JAARGANG. — Nr 513. — 26 JANUARI 1950.

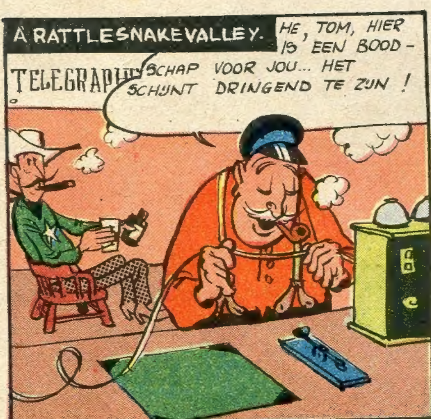
LUCKY LUKE

LUCKY LUKE EN DE SHERIFF HEBBEN DE JACHT OP JOHN SMITH INGEZET. DEZE HEEFT DE BAR TE NUGGET-GULCH OVERVALLEN.

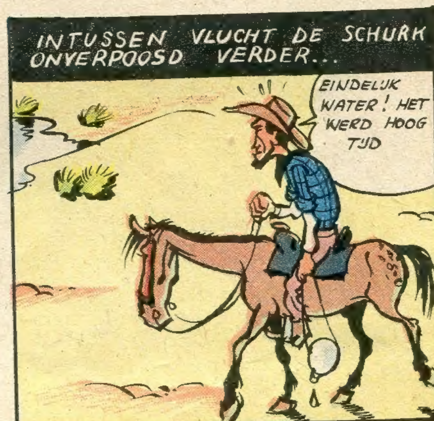

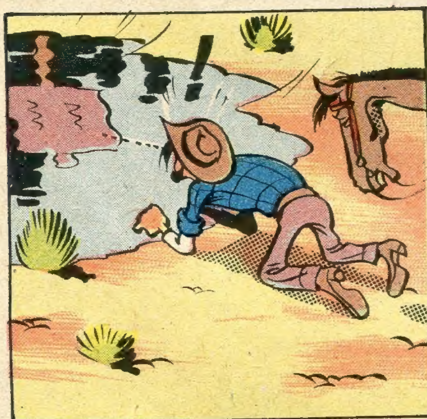

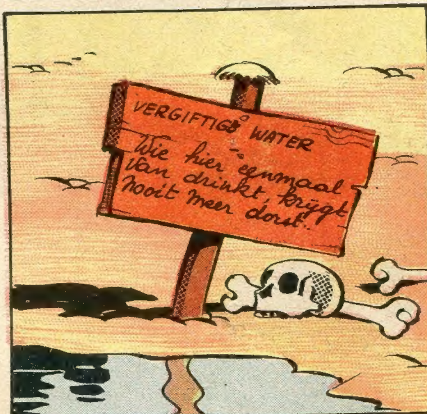

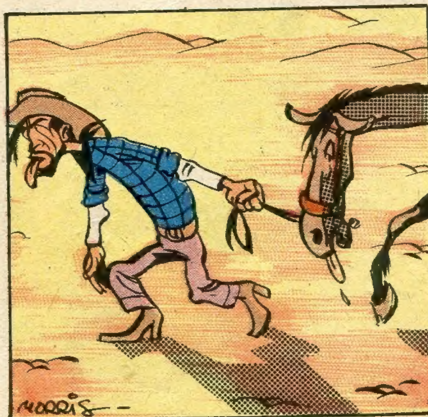

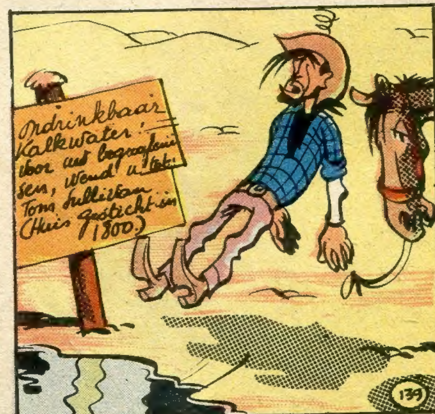

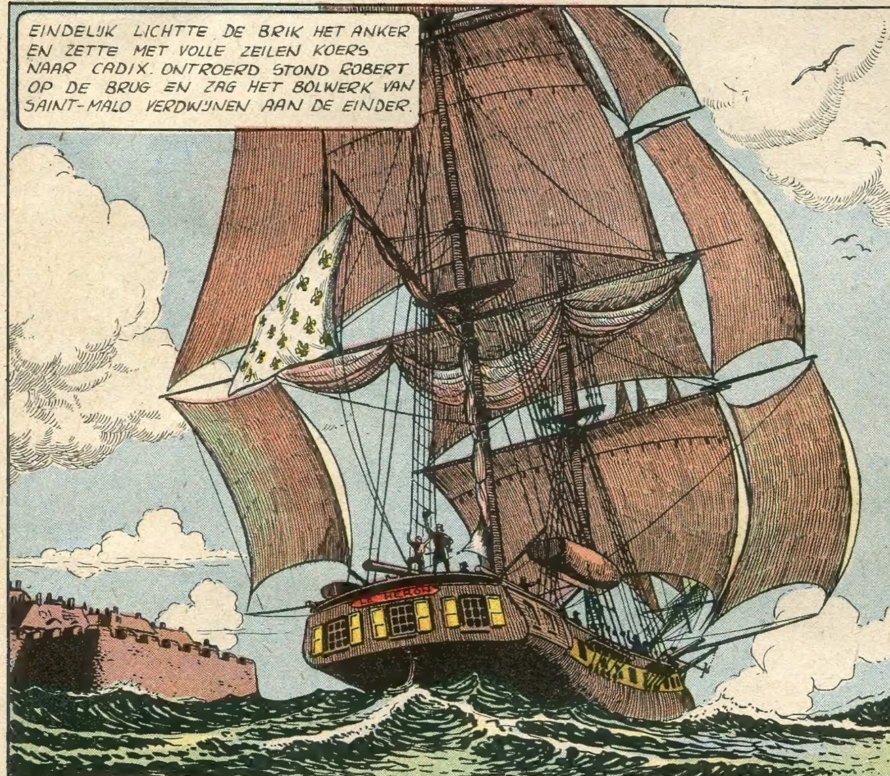

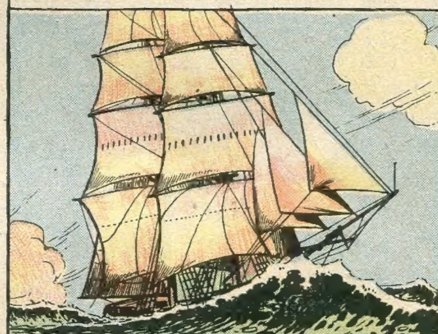
SURCOUF DE KAPERSKONING

EINDELIJK IS DE GROTE DAG AANGEBROKEN: ROBERTS VADER VERZET ZICH NIET LANGER EN LAAT ZIJN ZOON SCHEEPSJONGEN WORDEN.

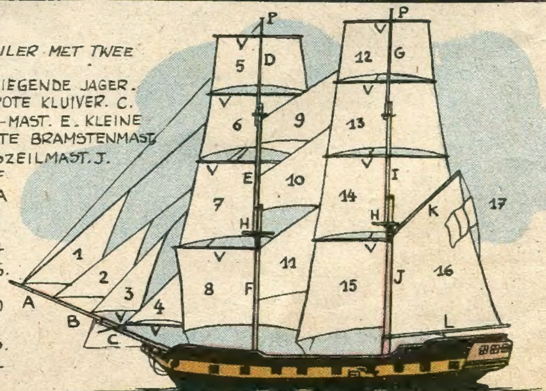

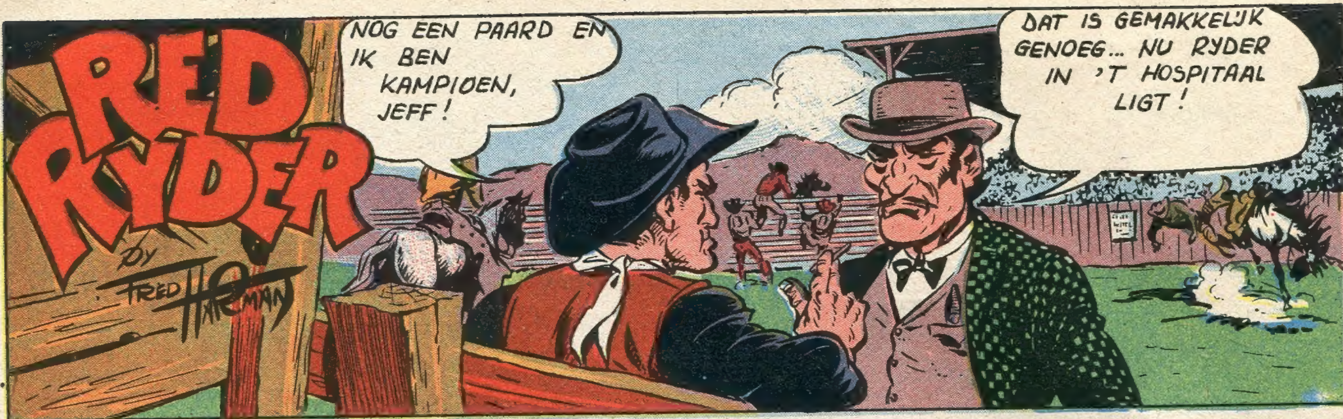
DE TUIGAGE VAN EEN BRIK

EEN BRIK IS EEN MIDDELMATIG ZEILER MET TWEE MASTEN.

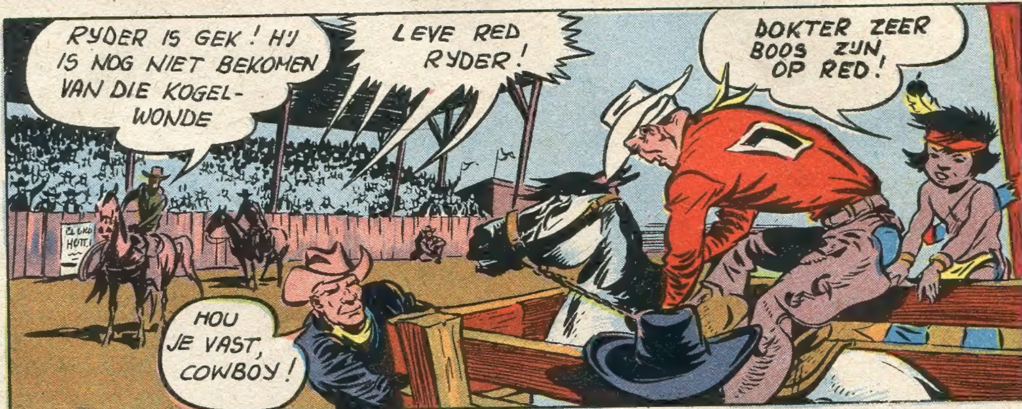
DE MASTEN: A. EINDE BUITEN DE VLIEGENDE JAGER. B. EINDE BUITEN DE GROTE KLUIVER. C. BOEGSPRIET. D. KLEINE BRAMSTRENG-MAST. E. KLEINE MARSZEILMAST. F. FOKKEMAST. G. GROTE BRAMSTENMAST. H. STENG. OF TOPMAST. I. GROTE MARSZEILMAST. J. GROTE MAST. K. BEZAANSMAST. L. GIJP OF GIEK. BOOM VAN 'T BEZAANZEIL. P. V. RA

DE ZEILEN: 1. VLIEGENDE KLUIVER. 2. GROTE KLUIVER. 3. KLEINE KLUIVER. 4 KLUIFFOK. 5. KLEIN, BOVENBRAMZEIL. 6. KLEIN BRAMZEIL. 8. FOKKERAZEIL. 9. STAGZEIL VAN HET BOVENBRAMZEIL. 10 STAGZEIL VAN HET BRAMZEIL. 11 GROOT STAGZEIL. 12. GROOT BOVEN BRAMZEIL. 13. GROOT BRAMZEIL. 14. GROOT MARSZEIL. 15. GROOTZEIL. 16. SCHOVERZEIL. 17. WIMPEL.

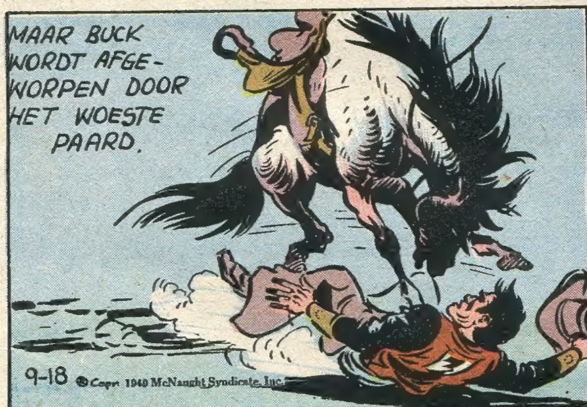

Grootheid en Bescheidenheid

Iedereen kent de anecdote over de grote Griekse geleerde Archimedes, die beweerde, dat hij met een hefboom van voldoende lengte de hele wereld uit haar evenwicht zou brengen, als hij maar een vast punt vond in het heelal om zijn hefboom te plaatsen.

Tegenover deze anecdote, die waarschijnlijk tot het rijk der legenden behoort, staan er echter een paar andere, die geschiedkundig verantwoord zijn.

Eén er van leert ons hoe Archimedes, toen hij een werk van hem naar een collega ter inzage stuurde, er een schrijven bijvoegde, waarin hij er op wees, dat zijn werk enkel als een voorlopig resultaat kon beschouwd worden.

« Na mijn theorie zullen er betere volgen, die de vrucht zullen zijn van het werk van onze tijdgenoten en van anderen, die na ons zullen komen. »

Wat bewijst, dat ware grootheid altijd bescheiden is.

DE RODE VLEUGEL

en de Maleise Kris

(11)

KORTE SAMENVATTING. — De jongens van de Rode Vleugel hebben het opgenomen tegen een bende zeerovers die ergens in de omgeving van Java hun schuilplaats hebben. Daar trekken de jongens nu op af. De Grote Baas en Tsieng gaan vermomd aan land en in een speelhol redden ze het leven van een Chinees. Kort daarop vallen ze in een hinderlaag van de Maleise Kris. Ze worden ondervraagd door de bendeleider en als straf voor hun zwijgen naar de parelvisserij gebracht. Op zekere dag zijn er haaien in de lagune doorgedrongen en er ontstaat een geweldige verwarring. Dat is het begin van de ontsnappingspoging ; de Grote Baas duikt onder water en Tsieng roeit naar een jonk om er achter te schuilen. Ze bereiken een atol. Van hieruit verwittigen ze de geallieerde vlootmacht, die uitvaart. Maar de Maleise Kris is gevlucht nadat ze hun schuiloord volledig hebben vernield. De leden van de Rode Vleugel begeven zich naar Manilla. Tsieng en het Chinese meisje dat ze hebben gered, doen een uitstapje met een rickshaw en menen het ouderlijk huis van het meisje te hebben gevonden. Maar ze worden niet binnengelaten. Bij de commissaris van politie verneemt de Grote Baas, dat er een melaatse woont, die voor het land veel heeft gedaan...

— Dank zij haar inlichtingen konden de Amerikanen ontelbare schepen kelderen en de Japanners zijn nooit te weten gekomen, hoe het kwam, dat de Amerikaanse duikboten zich altijd precies op hun weg bevonden !

» Later, toen we voelden, dat de Amerikanen weldra zouden landen, richtte ze een weerstandsbeweging op : de Amboto's. Deze hielden zich schuil in geheime kampen in de bossen. Zij voerde er bevel over, bezorgde hen wapens, die ze van de Amerikanen kreeg, zij wees hen ook de hinderlagen aan, die ze voor de Japanners moesten leggen, de munitie-depot's, die ze in de lucht moesten laten vliegen, de sabotages, die ze in de haven van Manilla moesten uitvoeren.

» Bijna alle Filippijnen, die nog 'n greintje moed hadden, schaarden zich om Men-Tsou. Tenslotte had de landing plaats en werd er op het eiland gevochten. Ze is zeventien keer door de Japanse linies in de Amerikaanse gedrongen en terug, om boodschappen over te brengen...

» Maar de dag, dat alle Amboto's te Manilla samengekomen waren, om de overwinning te vieren, dat Mac Arthur haar zocht om haar persoonlijk geluk te wensen, wel, op die dag was ze verdwenen. Zes maanden lang hebben we moeten zoeken, voor we haar vonden. Ze had ontdekt, dat ze door melaatsheid was aangetast. Toen was ze, liever dan ons haar aanwezigheid op te dringen, de eenzaamheid ingevlucht.

» Daar hebben we ons niet bij neergelegd en zo komt het, dat ze nu weer in haar eigen huis woont, waar ze een eenzaam leven leidt, zonder echter « de jongens » te vergeten, die met haar gevochten hebben om hun eiland te bevrijden.

De Grote Baas luisterde ontroerd toe. Hij kon het haast niet geloven. Een vrouw... en zo'n avontuur ! Hij keek naar het portret en... toen begreep hij ineens alles. Er was een treffende gelijkenis tussen Men-Tsou en Mou-Tse, het Chinese meisje.

Haast onbewust mompelde hij :

— Ze moet al een hele tijd overhoop liggen met de Maleise Kris.

Het hoofd van politie knikte.

— Ja. Ze vocht al tegen hem, toen hij nog 'n gewoon plunderaartje was in China. Ze was hem vergeten, toen ze te Manilla arriveerde, maar hij was haar niet vergeten ! Op een goede dag hebben rovers haar huis overvallen en haar dochtertje meegevoerd. Dat is heel lang geleden gebeurd. Wij zijn er nooit in geslaagd, de schakers te vinden. Maar we zijn er nu van overtuigd, dat de Maleise Kris de schuldige is.

— En het kind ?

De commissaris haalde z'n schouders op en mompelde :

— Het is zo lang geleden gebeurd. Het kind is waarschijnlijk dood en ergens in het woud begraven.

Traag stond de Grote Baas op en zei :

— Weet u, waarom we absoluut binnen wilden in de pagode van Men-Tsou ?

— Ik wilde het u juist vragen.

— Wel, omdat we uit de handen van de Maleise Kris een meisje gered hebben, dat haar familie nooit gekend heeft. Toen ze aan de tamarindeweg kwam, heeft ze ineens haar geheugen teruggekregen en heeft ze verklaard, dat ze in dat huis haar kinderjaren doorbracht...

De commissaris zat een ogenblik verstomd. Dan fluisterde hij :

— Een ogenblik..

Hij greep de hoorn van de telefoon, draaide een nummer en begon heel vlug te praten. Hij hijgde werkelijk en uit de hoorn kwam de klank van een vrouwenstem, die even opgewonden leek. Hij was er zeker van, dat de commissaris Men-Tsou opgebeld had.

De man sprong op en vroeg :

— Heeft het meisje geen speciale kentekenen ?

— Ze draagt een klein gouden kettingetje met een eigenaardige medalje.

De commissaris praatte weer in de hoorn en de Grote Baas hoorde dat z'n stem belovend en kalmerend klonk. Tenslotte legde hij de hoorn op en zei kort :

— Zij is het ! Negen kansen op tien, dat zij het is ! Breng ze hier. We zullen samen naar haar moeder gaan.

— Maar... de melaatse ?...

De commissaris schudde het hoofd.

Ze had hem ontvangen in de grote salon van de pagode.

— Als men de wonden niet aanraakt, kan het geen kwaad. Wees maar niet bang !

Ze liepen vlug de trap af en sprongen in een politiewagen. De Grote Baas gaf z'n adres op en in de smalle straatjes, tussen voetgangers, rickshaws, muilezels en trams raasde de grote wagen, die verschillende keren de verkeersreglementen overtrad en zich niet stoorde aan gillende politiefluitjes...

Toen ze het hotel binnenkwamen, vonden ze Tsjeng, bleek en ontdaan.

— De mannen van de Maleise Kris hebben Mou-Tse geschaakt !... jammerde hij.

HOOFDSTUK XV

DE GROTE BAAS EN DE MELAATSE VAN MANILLA

De Grote Baas was onmiddellijk een grote bewondering gaan koesteren voor Men-Tsou. Ze had hem ontvangen in de grote salon van de pagode en al waren haar ogen gezwollen en rood, ze weende nu niet meer. Ze beheerste zich volkomen en verklaarde zich bereid, de Grote Baas en de Rode Vleugel te helpen in hun strijd tegen de Maleise Kris.

De Grote Baas was klaar met zijn relaas van de gebeurtenissen op het eiland Tuan-Prabang. Hij had de kleine Mou-Tse beschreven en vooral de medalje, die ze droeg.

— Zij is het, zei de vrouw. Vooral, ze heeft haar naam behouden. Ik had alle hoop verloren, haar nog ooit terug te zien. Ik was er vast van overtuigd, dat ze dood was, maar nu zullen we haar terugvinden.

Ze zag er energiek en vastberaden uit, en weer moest de Grote Baas haar bewonderen. Ze liet zich waarachtig door niets terneerslaan.

— Zeker zullen we haar vinden. Het schijnt, dat u belangrijke dingen weet over de Maleise Kris, die ons kunnen helpen in onze strijd ?

De vrouw keek hem aan en glimlachte.

Men kon het haar werkelijk niet aanzien, dat ze melaats was. Zeker, ze had enkele blinkende plekken op haar voorhoofd, een symptoom van de vreselijke ziekte, die haar gezicht echter nog niet verminkt had. Haar linkerhand was ze echter kwijt.

— Ik kan u inderdaad wel een paar bizonderheden vertellen over de Maleise Kris, want hij was de vriend van m'n man. De Maleise Kris heet Sangar. Hij is een Turk, die niet ver van ons was komen wonen, toen we pas getrouwd waren en aan de Jang-Tse-Kiang woonden. Hij was nog erg jong en vol enthousiasme. We nodigden hem dikwijls uit, omdat hij een aangename gast was. Hij had echter een wreedaardig karakter, dat ons soms bang maakte.

» We hebben lange tijd geloofd, dat hij alleen maar handel wilde drijven langs de stroom. We hoorden wel verhalen over plunderingen en zeeroverij op de stroom, maar dat was altijd zo geweest in ons ordeloos land...

» Maar op een goeie dag, toen m'n man Sangar een bezoek bracht, hoorde hij kreten in de kelder. Sangar en twee dienstboden wilden hem beletten, erheen te gaan. M'n man wilde weten, wat dat te betekenen had. Hij vocht tegen de drie mannen en slaagde er tenslotte in, bij de kelderdeur te komen en ze te openen. Daar vond hij een uitgemergelde man, die m'n man, voor hij zijn laatste adem uitblies, nog juist kon vertellen, waar zijn schatten verborgen waren. Overal stonden kisten en balen, waarin de buit zat, die Sangar met z'n bende rivierpiraten geroofd had !

» Mijn man bracht de mandarijn, die een rechtvaardig en eerlijk man was, onmiddellijk op de hoogte. De

politie kwam een huiszoeking doen bij Sangar en zijn mannen, maar ze waren al gevlucht. Ze hadden gezworen, zich te wreken...

» We hebben nog twee jaar in die streek gewoond. Af en toe probeerde men ons te vermoorden of te bestelen. Drie keer is ons huis bijna in brand gestoken...

» Er liepen steeds meer geruchten over Sangar. Hij was in de bergen gevlucht en organiseerde daar een troep bandieten, die almaar sterker werd.

» Tenslotte kreeg mijn man een post in Manilla en we waren blij, dat we eindelijk die streek konden verlaten, waar we altijd door Sangar bedreigd werden, vooral daar we juist een baby gekregen hadden en we bang waren voor het leven van het kindje.

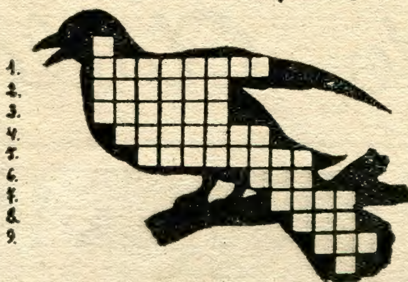
» Doch we wisten toen nog niet, dat we zelfs te Manilla niet veilig zouden zijn voor de wraak van Sangar en dat hij er in zou slagen, het kind te roven.

» Hij was toen nog niet erg bekend en we zochten tevergeefs naar zijn spoor. Men noemde hem echter al de Maleise Kris en toen we op het einde van de oorlog hoorden over de schurkenstreken van de Maleise Kris, die een bende piraten aanvoerde, begrepen we onmiddellijk, dat het niemand anders dan Sangar was. M'n man is heel alleen vertrokken, om de strijd tegen hem aan te binden en de dood van ons dochtertje te wreken.

— U heeft sindsdien geen nieuws meer gehad van uw man ?

(Wordt vervolgd.)

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Raadgever. — 2 : Russische slede, met paarden getrokken. — 3 : Striem, streng garen (gewestelijk). — 4 : Nauwe straat. — 5 : Hevig vergif uit wolfskers bereid. — 6 : Huisdier. — 7 : Kenteken. — 8 : Kloosterzuster. — 9 : Vat.

VERTIKAAL

1 : Delfstof. — 2 : Geneesheer. — 3 : Hartslagader. — 4 : Geneeskundige leefregel. — 5 : Rotsachtig eilandje op de Skandinavische en Finse kusten. — 6: Indische vrucht. — 7 : Spotnaam voor Japanner. — 8 : Boomsoort. — 9 : Vervoeging van nemen. — 10 : Voedsel nuttigen. — 11 : Bedorven. — 12 : Vlezige wortel.

OPLOSSING VAN ONS VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Ork. — 2 : Doedelzak. — 3 : Is, Ia. — 4 : Drama. — 5 : Olie, Pink. — 6 : Ido, Ka, Ion. — 7 : Emoe, Ebbe. — 8 : Nagel. — 9 : Aa, La. — 10 : Tranendal. — 11 : Als.

Vertikaal. — 1 : Ode. — 2 : Diplomaat. — 3 : Os, Ar. — 4 : Deken. — 5 : Oder, Anna. — 6 : Are, As, Eg, Els. — 7 : Klem, Eens. — 8 : Appel. — 9 : Al, La. — 10 : Kannibaal. — 11 : Koe.

CLUBNIEUWS

Geen nieuws van het voetbalfront, deze week, maar wat al oproepen ! Zal 1950 het jaar van de plaatselijke clubs worden ? Dat zou in elk geval het wachtwoord van elke rakker en elk rakkeresje moeten worden In elke school, in elke wijk, in elk dorp van Noord en Zuid zou een plaatselijke Robbedoesclub moeten gesticht worden. Overal zitten jongens en meisjes, die geroepen zijn om een leidende rol te vervullen, om anderen te helpen, om de zwakkeren te steunen en... om Robbedoesrakkers te zijn, die steeds het goede voorbeeld geven. Alleen zijn ze zich daar in de meeste gevallen niet van bewust. Of als ze er zich van bewust zijn, laten ze zich door de moeilijkheden afschrikken. Toch geeft zo'n plaatselijke club niet alleen zorgen en moeilijkheden Er is heel wat vreugde en plezier aan verbonden en ook dat diepere genot, dat samengaat met het streven naar een goed doel.

Vraag nu niet : waar is zo'n P. R. C. goed voor ? De mogelijkheden zijn onbegrensd.

Bij wijze van voorbeeld wil ik hier de brief laten volgen van een onzer leiders :

« Ik heb met vier jongens een club opgericht « De Rotterdamse Zend Vereniging », de R. Z. V. Wij zenden op geregelde tijden door Rotterdam. Wij hebben een eigen draagbare zender, een eigen laboratorium, een eigen donkere kamer en een eigen technische kamer. Wij zenden nieuwsberichten, muziek en toespraken uit.

» Wij hebben twee splinternieuwe microfoons en een goede gramofoon. Nu wil onze club correspondenten hebben uit verschillende landen om daar verschillende berichten van te krijgen en die uit te zenden, zodat we alle nieuwtjes kunnen uitzenden.

» Dus hier komt de oproep, die ik graag zou willen plaatsen : **De « Rotterdamse Zend Vereniging » zoekt, liefst mannelijke, correspondenten van 12 jaar, uit België, Engeland en Indië om te corresponderen over binnenlandse gebeurtenissen. Schrijven aan : « De Rode Pijl », Mecklemburglaan 23, Kralingen, Rotterdam.** »

Natuurlijk zendt het clubje van Rode Pijl enkel uit op de geoorloofde amateursband. Maar wat zeg je daarvan ? En waarom zou je nog aarzelen om op jouw beurt 'n plaatselijke club te stichten ? Als je alleen bent, kan je niet veel bereiken, maar als je in een clubverband samenwerkt, kan een flinke rakker heel wat presteren.

OPROEPEN

Alle jongens van Rotterdam, die in de befaamde plaatselijke club van de Texas Rangers willen komen, stellen zich in verbinding met Studio « Condor », Donkerslootstraat 42, Rotterdam.

Hallo ! Hallo ! **Postzegelverzamelaars uit Antwerpen,** stel je in verbinding met Jean Eystraeten, Zandvlietstraat 7, Antwerpen-Kiel.

Rakkers van Sint Niklaas, sluit aan bij onze plaatselijke club, de Vliegende Tijgers. Er wordt vooral gekampeerd, geknutsels, postzegels verzameld, enz. Inschrijven bij rakker François Lyssens, Prinses Marie-Josèstraat 1 Sint Niklaas.

Wie lid wil worden van de plaatselijke club te **Conterdam-Steene,** kan zich wenden tot rakker Jackie Warrem, Aug. Beernaertstraat 7, of tot rakker Leon Chenot, Aug. Beernaertstraat 17, Conterdam.

Wie thuis **oude postzegels** heeft liggen en die toch niet meer nodig heeft, kan daar onze rakker Ernest Vercammen, Achturenplaats 26, Niel, groot genoegen mee doen.

BRIEVENBUS

Red Ryder 29.245, Oude God. — In principe mag je geen bijdrage eisen van je clubleden, beste Red, maar als je tijdens een uitstapje kosten hebt, dan moet je die natuurlijk gezamelijk dragen. In sommige plaatselijke clubs wordt tevoren gespaard voor kleine uitgaven. Dit moet natuurlijk zeer ernstig gebeuren, opdat het geld niet zou verloren gaan. Hier heeft de leider van de plaatselijke club een grote verantwoordelijkheid. Het beste is om 't geld aan een vertrouwenspersoon in bewaring te geven : vader, moeder, een onderwijzer, de E. H. Kapelaan, enz. Begrepen ?

Jackie Warrem, Conterdam. — Het beste is, dat je je plaatselijke club helemaal onafhankelijk maakt van alle andere plaatselijke clubs. Dan ben je alleen aan Robbedoes verantwoordelijkheid verschuldigd (wat de geest en het naleven van de erewet betreft). Wat de organisatie en de activiteit aangaat, ben je volkomen vrij. - Dat feestje was een uitstekend idee, zeg. Zo voelen de rakkers, dat ze werkelijk een soort van familie hebben gesticht. Je verdient een pluimpje voor dit initiatief !

Blauwe Sperwer, Leopoldsburg. — Op dit ogenblik is er te Leopoldsburg geen actieve plaatselijke club meer. Zo weet je, wat je te doen staat : er zelf een op stapel zetten (als je tenminste een ondernemende rakker bent, wat ik wel geloof).

De Rat. — Je hebt wel gelijk, beste rakker, Snuffeltje moet het voorbeeld geven bij het naleven van de erewet. Dat vergeet hij nooit, hoor ! Daarom denkt hij er ook eenvoudig niet aan, je de identiteit van De Spin te verraden. Ook een staaltje van zijn geschrift wil of mag hij je niet bezorgen. - Je voornemen om de sleutel van het geheimschrift niet te verraden, al ben je niet door je erewoord gebonden, is een bewijs dat je het hart op de rechte plaats draagt. - In « Robbedoes » worden alleen oproepen voor plaatselijke Robbedoesclubs opgenomen.

Walter Waert, Moeskroen. — In een Robbedoes-elftal mogen wel een paar spelers worden opgenomen, die geen lid zijn van de Robbedoesclub, maar het ideaal is en blijft toch, dat alle spelers Robbedoesrakkers zijn. Bovendien moet de kapitein de niet-ingeschreven spelers vroeg of laat weten te overtuigen, zodat ze uit eigen beweging in de grote Robbedoesfamilie komen. - De lidkaart heb je intussen zeker al ontvangen ?

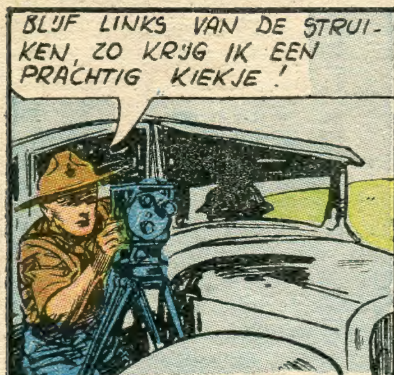
GEHEIME BOODSCHAPPEN

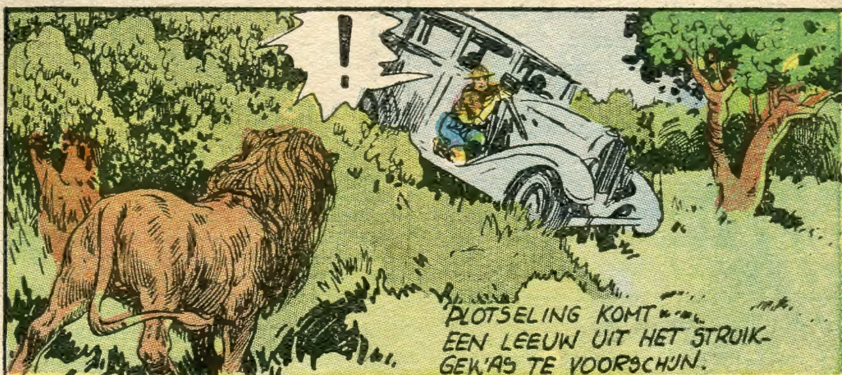
Blauwe Reisduif. — H0M— R973—3S 4XN 54Z—N74N803 64N54 +—X N8—4 34N74N 24XRZ9 XM+4X K8297. N960 XR23JKM9 5J4H4624 Z4N.A2 SJ41974 RJ46—4S 64MX 3N5H4X F65454 14N.

Rip V., Zelzate. — J41R 34N7H9 7—N 5423J K.Z—346SM 953N5 4XN54 192548 40R4N.5— 474M—47 !

DE PATROELJE der Adelaren

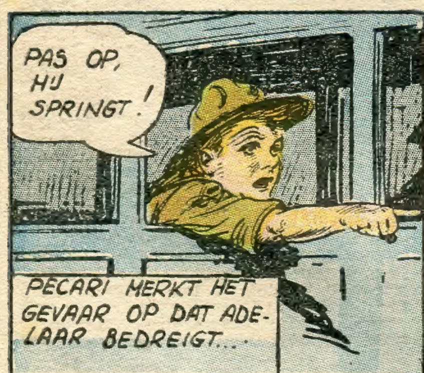

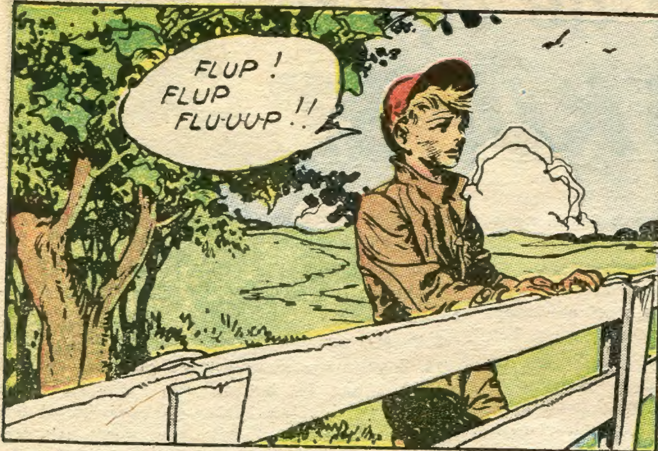

RIK RAKKERS

DOOR FRANK GODWIN

over de edele BOKSKONST

SHERLOCK HOLMES UIT BRUGGE houdt van boksen! En... hij heeft gelijk, want boksen, echt, eerlijk, goed... ik zou bijna zeggen « kunstig » boksen, is een mooie, zeer gezonde en ontwikkelende sport. Het hoeft geen betoog dàt de bokssport een heel stel spieren ontwikkelt : vooral de bovenste ledematen, maar ook de romp-, en nekspieren en zelfs de onderste ledematen, want... een bokser moet stevig op de benen staan! En bekijk de training eens, het huppelen, het koordspringen, het rennen, de punchbal, enz... enz...

Maar daarbij komt ook, dat boksen, — het goed boksen altijd, — een zeer gunstige inwerking heeft op geest en karakter. Men krijgt een grote dosis zelfvertrouwen, zo nodig in de huidige samenleving. Men krijgt durf, men leert zeer snel en toch doelmatig handelen. Men kent geen angst meer « op te treden » daar, waar het moet. Ons oog leert uitermate snel zien en onze geest vlug werken... Een bokser die twijfelt, die aarzelt, gaat tegen de planken! Wat een schat van psychologische eigenschappen. Daarbij leren wij ook af, kleinzerig te zijn. Pijn moet een bokser met moed kunnen verdragen ; ha, die « siroopneus »...

Er zijn ook gevaren aan het boksen! Vooral voor de jeugd, die wat al te omstuimig is. Boksen leidt gemakkelijk tot ruwheid en, bij min faire karakters, tot ongeoorloofde stoten : fair « gespeeld » is het daarom opvoedend. Een goed bokser bokst voor de punten en niet om zijn tegenstrever af te maken.

Sherlock Holmes vraagt mij nu, wat het gezondst is : boksen of worstelen. Ik denk, dat beiden zeer gezond zijn, indien... het verstand, de rede, de bovenhand houdt, en men eerlijk kampt als een Griekse held! Maar worstelen eist nog meer van onze krachten en leidt nog gemakkelijker tot ruwheid. De wrede, hedendaagse « worstel »-methodes zijn absoluut afkeurenswaardig.

Om nu op ons boksen terug te komen : reeds bij de Romeinen bestond deze sport als een afzonderlijke kampstrijd los van, en naast het worstelen. Later raakte zij echter in onbruik. Men moet naar de achttiende eeuw gaan, eer men er weer belangstelling voor ontdekt. Dat was in Engeland. Daar ontstonden de bekende « Queensberry rules », de momenteel nog gebruikte reglementatie. Zij leggen het gebruik van handschoenen op (in de aanvang werd er met de blote vuist gebokst!), verbieden het worstelen, bepalen de duur en het aantal der ronden en stellen vast, hoe de punten worden toegekend voor aanval en verdediging. Na afloop, wint hij, die de meeste punten heeft. Deze spelregels werden ingevoerd, omdat de bokssport een wreedaardig, onterend gevecht geworden was. Wat een veeg teken is!

Een kijkje in onze boksgewoonten ? De boksers worden ingedeeld in amateurs en beroepsboksers. De amateurs kampen in « tornooien » (compétitions » van drie ronden De beroepsmannen boksen in « partijen », die ten hoogste vijftien ronden tellen, als het om de kampioenstitel gaat, en tien ronden bij andere wedstrijden.

Zelfs het gewicht der handschoenen is bepaald :

6 Engelse ons of ongeveer 168 gr. voor beroepsboksers,

8 Engelse ons of ongeveer 225 gr. voor amateurs.

16 Engelse ons gebruiken de lesgevers en doet men ook aan bij het oefenen. Jullie zien hoe « straffer ».. hoe lichter de handschoen! Een handschoen van 10 Engelse ons wordt ook dikwijls gebruikt bij sommige klassen van amateurs, (welter-, midden-, halfzwaar- en zwaargewicht).

De « ring » nu... is vierkant! Hij meet vier meter bij vier, of zes meter bij zes, en is omgeven door stijfgespannen, maar zachtomwonden koorden, die in drie rijen, één op 40 cm., een volgende op 80 cm. en de hoogste op 1,20 m. van de boksvloer aan vier hoekpalen bevestigd zijn. Deze palen zijn 1,30 m. lang. De vloer moet bedekt zijn met vilt en over dat vilt moet een zeil strak gespannen zijn! Jullie zien, er wordt niets aan het toeval overgelaten, de heren boksers worden wel vertroeteld.

En nu hebben we daar de reeks der « gewichten ». Piet Kwabbernoot kijkt vreemd op. Hij denkt, dat ik het plots over het stel « gewichten » heb, dat bij jullie in de klas boven op de kast staat! Maar ik bedoel natuurlijk de « klassen » bij het boksen!

Welnu, hier zijn ze :

Vliegegewichten : wegen hoogstens	50,802 Kgr.
Bantamgewichten : wegen hoogstens	53,524 Kgr.
(Ook « hanengewicht » genoemd).	
Vedergewichten : wegen hoogstens	57,152 Kgr.
(In 't Zuiden zegt men : « pluimgewicht »).	
Lichtgewichten : wegen hoogstens	61,237 Kgr.
Lichtmiddengewichten : wegen hoogstens	66,678 Kgr.
(Ook « weltergewicht » genoemd).	
Middengewichten : wegen hoogstens	72,574 Kgr.
Zwaarmiddengewichten : w. h.	79,378 Kgr.
(Men zegt ook « halfzwaargewichten »).	

Al wat daar nu nog boven gaat, of het tachtig Kgr. is of honderd twintig, heet zwaargewicht!

Waarom, al die tiendelige cijfers ? Omdat deze getallen de tiendelige herleiding zijn van oorspronkelijke Engelse maten, als pond en ons!

Rekenen jullie nu maar uit in welke klas je thuishoort! Ik... geef mijn bokspraatje gauw aan Sjarel de Zetter!

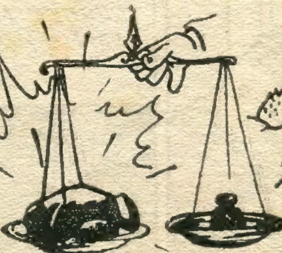
Tot volgende week rakkers,

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN!!

Je trouwe aartsrakker,

SNUFFELTJE.

Japanse vliegtuigen

Ditmaal zullen we in ons overzicht van de Japanse vliegtuigindustrie de fabriek Kawanishi behandelen.

1930. Navy 90, vliegboot. Drie in Japan gebouwde Hispano Suiza-motoren van 700 PK. Spanwijdte 29,50 meter. Max.-snelheid 205 Km.-u. 3 motorige vliegboot. Motoren op de vleugel gemonteerd.

1931. Navy 91-1, vliegboot. Twee Kawanishi Hiro 91-motoren van 600 PK. Spanwijdte 23,40 m. Max.-snelheid 210 Km.-u. Tweemotorige vliegboot met dubbel kielvlak. Motoren op de vleugel gemonteerd.

1931. Navy 91-2, vliegboot. Twee ster-motoren. Spanwijdte 23,30 m. 2-motorige vliegboot met dubbel kielvlak.

1933. Navy 93, verkenner. Nakajima gebouwde Jupiter-motor van 450 PK. Spanwijdte 14,28 m. Tweedekker drijvervliegtuig.

1934. Navy 94, verkenner. ALF. Kawanishi Hiro 91-motor van 600 PK. Spanwijdte 13,75 m. Max.-snelheid 210 Km.-u. Er bestond ook een versie met een Mitsubishi Zuisei ster-motor. Tweedekker drijvervliegtuig.

1937. Transport-vliegboot, Navy 97 Mavis. Vier Mitsubishi Kinsei-motoren van 1.060 PK. Spanwijdte 39,40 m. Max.-snelheid 356 Km.-u. Er bestond een burgerlijk model voor de luchtlijnen over de Stille Oceaan. Hoogdekker vliegboot met vier motoren en dubbel kielvlak.

1942. Navy 2, patrol-vliegboot Emily. Vier Mitsubishi Kasei-motoren van 1.400 PK. Spanwijdte 37,40 m. Ter vervanging van het Mavis-type in dienst gekomen. Emily was een moderne vliegboot.

« Tokyo Gasu Denki » is de volgende fabriek, die we bespreken.

1933. Chidori-go, licht verkeersvliegtuig. Een 150 PK. TGD Jimpumotor. Spanwijdte 9 m. Mox.-snelheid 183 Km.-u. Het toestel vertoont veel overeenkomst met de Britse De Havilland Fox Moth. Er bestond ook een drijver-versie van dit vliegtuig.

1935. K. R. 2., licht verkeersvliegtuig. TGD Jimpu-motor. Spanwijdte 9 meter. Max.-snelheid 195 Km.-u. Gelijkt op de Chidori-go. Er bestond een versie met open en een met gesloten cockpit.

1936. Koken, verre-afstand vliegtuig. 800 PK. sterke Kawasaki-motor. Spanwijdte 26,55 m. Max.-snelheid 200 Km.-u. Het toestel was genaamd « Wind dezer Eeuw ». Eenmotorige laagdekker.

1938. T. R. 1., licht verkeersvliegtuig. Twee TGD-motoren van 240 P. K. Spanwijdte 14,35 m. Max.-snelheid 270 Km.-u. Tweemotorige laagdekker.

Tenslotte de « Aiba »-fabriek.

Tsubame VII (zwaluw). Taxi-vliegtuig. TGD Jimpu-motor. Spw. 10,90 m. Max.-snelheid 145 Km.-u. Plaats voor drie of vier passagiers. Vertoont overeenkomst met de Chidori-go en de K. R. 2 van dezelfde fabriek.

Type 8, oefenvliegtuig. TGD Jimpu-motor van 150 PK. Spanwijdte 8,85 m. Max.-snelheid 140 Km.-u. Tweedekker met vast onderstel.

Hiermee besluiten we dit algemeen overzicht van Japanse vliegtuigen. Het is natuurlijk verre van volledig. Alle vroeger in Japan gebouwde types zijn er niet in opgenomen. Dit was niet mogelijk, daar over de meest moderne types, uitgekomen juist voor de capitulatie, weinig of geen gegevens beschikbaar zijn. Samen met de maatschetsen, die we vroeger af en toe in « Robbedoes » opgenomen hebben, kan dit beknopte overzicht toch een goede kijk geven op de Japanse vliegtuigindustrie, zoals deze kort voor en tijdens de oorlog bestond.

Onze Vliegtuigbeschrijvingen

DE HAVILLAND D. H. 106 COMET

In « Esso Air World » vonden we enkele interessante gegevens over dit nieuwe Britse toestel : het eerste verkeersvliegtuig ter wereld, dat uitsluitend door reactie-motoren wordt aangedreven. Het toestel vloog voor het eerst op 27 Juli 1949, drie jaar nadat aan het ontwerp begonnen was. Men verwacht, dat het toestel einde 1952, begin 1953 in dienst zal zijn op de lijnen van de British Airways Corporation. Er werd bij De Havilland reeds een contract geplaatst voor 16 Comets, twee voor het Ministerie en 14 voor de B. O. A. C. De kruissnelheid wordt in ronde cijfers aangegeven als een slordige 800 Km.-u. De vier reactie-motoren zijn De Havilland Ghost 45 turbo jet-eenheden, welke elk een stuwkracht leveren van 2.270 Kgr. De inrichting van het toestel omvat plaats voor 36 passagiers en een bemanning van vier koppen. Verder zijn er twee toiletten, een kombuis en bagageruim. Alhoewel het prototype voorzien is van een tweewielig onderstel, zullen de seriemachines uitgerust worden met twee dubbele (dus in het geheel vier) landingswielen. Het dubbele neuswiel is bestuurbaar.

Spanwijdte 35 m. Lengte 28,36 m. Hoogte 8,65 m. Totaal gewicht rond de 45.400 Kgr. Kruissnelheid 800 Km.-u. op 12.200 m.

Vlieger BOB.

Wat moet je doen om lid te worden van de Robbedoesclub ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe en daarbij voeg je 15 fr. in postzegels.
Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. (Wie geen speld je verlangt, hoeft maar 2,50 fr. te betalen) . De Hollandse lezers adresseren hun aanvragen aan Robbedoes, Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom en betalen Fl. 1 20 per postwissel (20 cent in postzegels voor degenen, die geen speldje verlangen).

Sommige lezers, die zich « Robbedoes » niet geregeld bij een krantenverkoper kunnen aanschaffen, vragen de prijs van een abonnement. Voor hen laten we hier een lijstje volgen :

ABONNEMENT

van 2 Februari tot einde Maart :

VOOR NEDERLAND : Fl. 2.50.

VOOR BELGIE : Fr. 40.

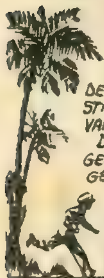
Deze bedragen kunnen betaald worden : Voor Nederland : Per postwissel aan « Robbedoes », Bolwerk Zuid 56, Bergen op Zoom ; Voor België : Door storting op Postrekening 3621.59 van « Robbedoes », Ommeganckstraat 21, Antwerpen.

Onze Correspondentie-dienst

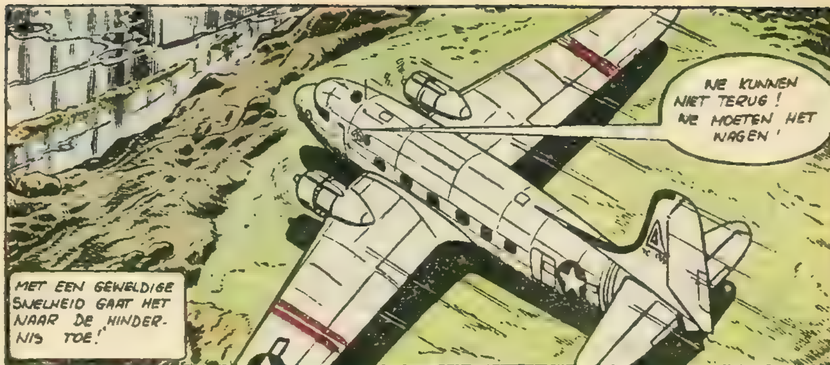
Wil je graag corresponderen met een andere Robbedoeslezer of -lezeresje ? Doe dan een beroep op onze correspondentiedienst.

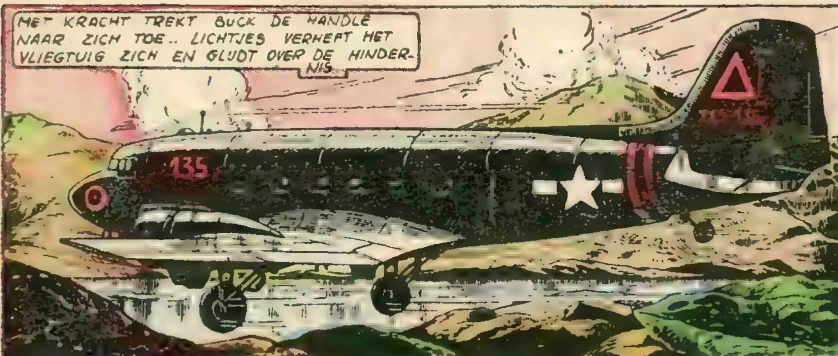
Het is heel eenvoudig : Je stuurt aan Robbedoes een briefje, waarin je opgeeft : je naam en volledig adres, je leeftijd, de gedane studies, het soort correspondent(e), waarmee je in betrekking wil komen en de onderwerpen, waarover je graag wil schrijven. Robbedoes zal je dan opnemen in zijn lijst van correspondenten en zo gauw een rakker of rakkeresje zich aanbiedt, die voor jou geschikt is, zal het adres je gestuurd worden. Jongens corresponderen alleen met jongens, meisjes alleen met meisjes. Ook niet-clubleden mogen een correspondent aanvragen. Deze dienst is voor ALLE LEZERS volkomen gratis.

DE VLIEGENDE TIJGERS

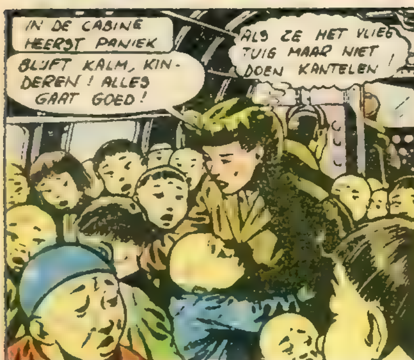

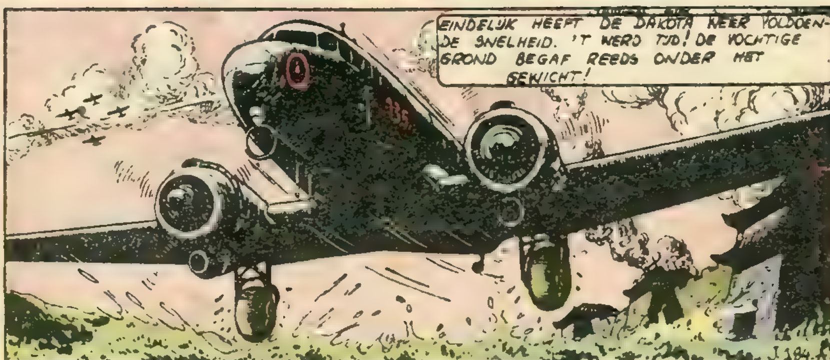
DE JAPPEN HEBBEN EEN WAPENSTILSTAND TOEGESTAAN OM DE KINDEREN VAN EEN CHINEES STADJE TE EVACUËREN. DE DAKOTA IS ECHTER NAUWELIJKS OPGESTEGEN, OF HET TOESTEL WORDT AANGEVALLEN DOOR JAPANSE JAGERS.

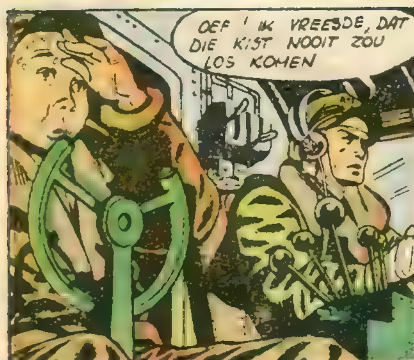

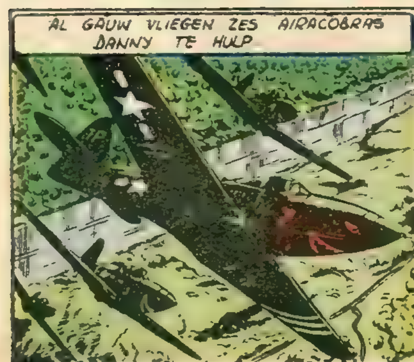

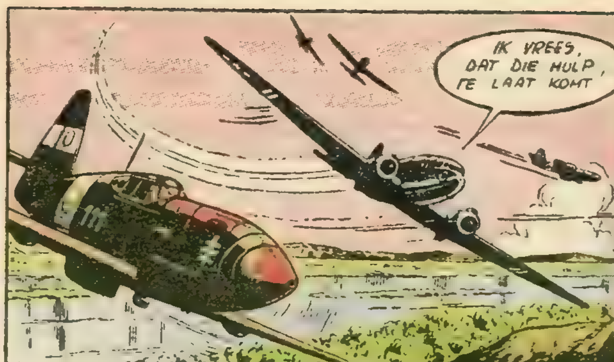

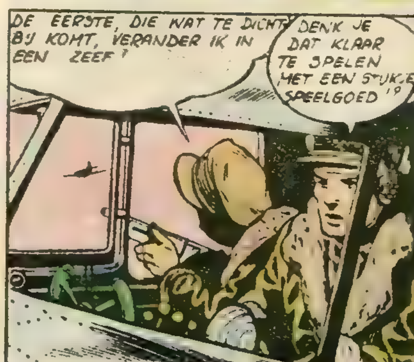

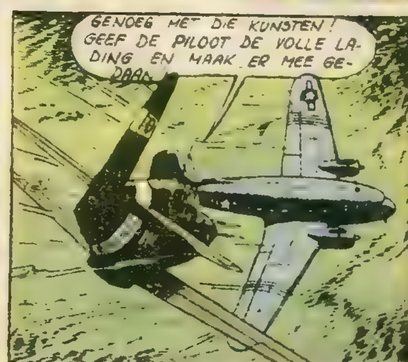

SOE-SJOW ZEND ONS EEN ESCORTE JAGERS TRACHT HET UIT TE HOUDEN!
IK KAN NIET MANEUVREREN MET DIE KIST!
TE ZWAAR

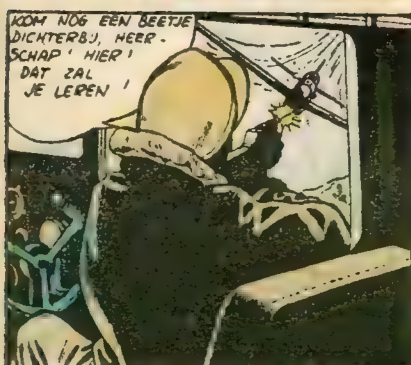

IK VREES, DAT DIE HULP TE LAAT KOMT

IK ZAL PROBEREN HEN OP AFSTAND TE HOUDEN!

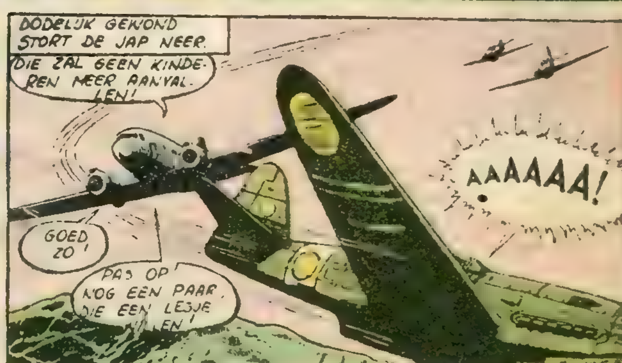

IN DE CABINE
VEEL SCHIETEN!
STIL NU! ALLEMAAL OP JE PLAATS BLIJVEN!
IK, VEEL SCHRIK
EN IK, ZIEK

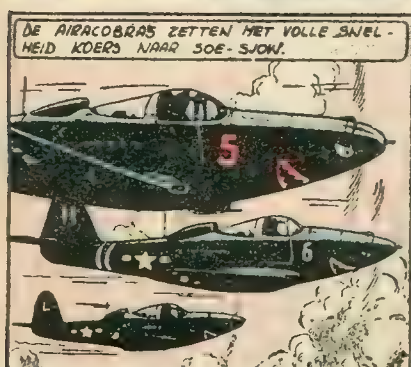

DE EERSTE, DIE WAT TE DICHT BIJ KOMT, VERANDER IK IN EEN ZEEF!
DENK JE DAT KLAAR TE SPELEN MET EEN STUKJE SPEELGOED!?

GENOEG MET DIE KUNSTEN! GEEF DE PILOOT DE VOLLE LADING EN MAAK ER MEE GEDAAN!

KOM NOG EEN BEETJE DICHTERBIJ, HEERSCHAP! HIER! DAT ZAL JE LEREN!

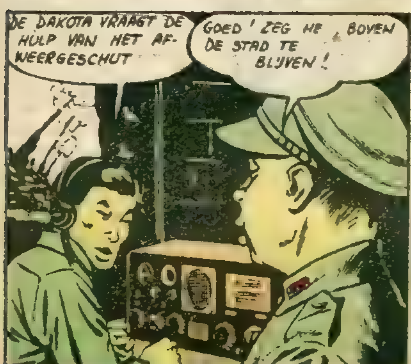

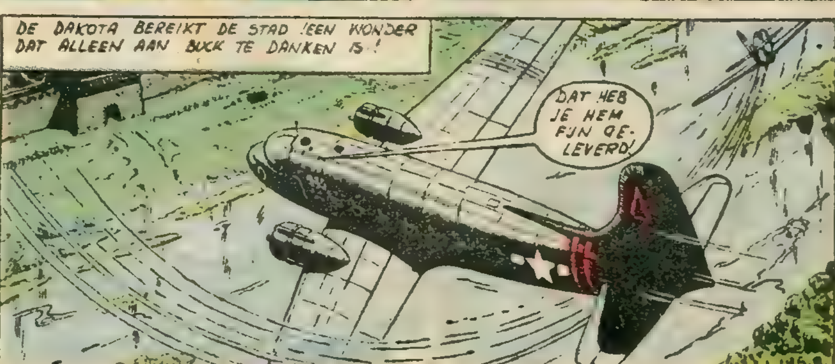

DODELIJK GEWOND STORT DE JAP NEER.
DIE ZAL GEEN KINDEREN MEER AANVALLEN!
AAAAAA!
GOED ZO!
PAS OP NOG EEN PAAR, DIE EEN LESJE ...LEN!
185 A

DE AIRACOBRAS ZETTEN MET VOLLE SNELHEID KOERS NAAR SOE-SJOW.

DENK JE SIN-KIANG TE KUNNEN BEREIKEN?
IK WEET HET NIET MIJN HANDEN DOEN ME PIJN! IK BEN OP!

WE ZULLEN HULP AFWACHTEN ONDER DE BESCHERMING VAN DE LUCHTAFWEER!
GOED 'K WAARSCHUW SIN-KIANG!
GERAKEN WE ER? WE ZITTEN VOL GATEN!

DE DAKOTA VRAAGT DE HULP VAN HET AFWEERGESCHUT
GOED! ZEG HE , BOVEN DE STAD TE BLIJVEN!

DE DAKOTA BEREIKT DE STAD !EEN WONDER DAT ALLEEN AAN BUCK TE DANKEN IS!
DAT HEB JE HEM FIJN GELEVERD!
185 B

Het Schatteneiland

Wanneer ze thuis komen wordt de schat verdeeld. Sommigen gebruiken het verstandig anderen dwaas. Kapitein Smolett trekt zich van de zee terug en leeft rustig.

Gray, gebruikt zijn geld om te gaan studeren. Hij wordt stuurman en mede-eigenaar van een groot schip dat de trots is van zijn hart.

Ben Gunn krijgt duizend pond, die hij in drie weken verspeelt. Dan wordt hij portier op het kasteel van de jonker.

Van Silver hebben we niets meer gehoord. Jim veronderstelt dat hij teruggekeerd is naar zijn huis en er rustig leeft met zijn papegaai. Wij hopen het voor hem, want zijn kansen op een gelukkig leven na de dood zijn erg klein.

Jim was nu rijk. Toen hij ouder werd, nam hij pen papier en schreef de geschiedenis die je nu juist gelezen hebt. Zijn avonturen op het Schatteneiland.

EINDE

De slimme edelknaap

Jonker Pieter van Vianen was edelknaap aan het hof van de hertog van Toscane, die deze blonde noorderling graag mocht om zijn openhartigheid.

De hertog schelde en Pieter wipte binnen.

— Wat is er van uw dienst, heer?

De hertog draaide zich naar de page en zei vriendelijk:

— Ik wil je mening eens horen, Pietro. Jij durft tenminste ronduit spreken, terwijl de anderen bleek worden van angst, alleen al omdat ik ze aanspreek! Zul je me eerlijk je mening zeggen?

— Met plezier, heer.

— Luister. Ik ben van morgen heel vroeg opgestaan en toen de zon opkwam, heb ik daar deze verzen op gedicht. Hoe vind je ze?

Pieter las de hertogelijke poëzie, fronste de wenkbrauwen, keek op en lachte:

— Als ik het eerlijk zeggen moet: dit is rijmelarij prulpoëzie!

Tot zijn ontsteltenis werd de hertog rood van woede.

— Hoe durf jij je tegenover mij zo onbeschoft uit te laten?

De dienaren kwamen op het gebrul toelopen.

— Breng die ezel naar de stal bij de anderen! Daar kan hij nadenken over: « Hoe leer ik goede manieren »...

Pieter werd in de stal tussen de ezels gezet en ging op een bos stro zitten.

« Alles goed beschouwd, kon ik toch niets anders zeggen, troostte hij zich. Zoiets ophemelen zou liegen zijn! »

Daarop deed hij een dutje.

De hertog, die wel opvliegend, maar niet wraakzuchtig was, liet zijn page spoedig weer vrij.

Het leek wel of er niets gebeurd was.

Tot hij opnieuw Pieters mening vroeg over even erbarmelijke verzen.

Jonker Pieter las ze, aarzelde en ging toen weg.

— Waar ga je naartoe, page? vroeg de hertog verwonderd.

— Ik ga vast naar de stal, heer, zei Pieter.

Zijn gebieder keek hem verbluft aan, begreep toen en barstte in een daverend gelach uit.

— Pietro, Pietro, je bent toch onverbeterlijk! Maar ik kan je geen ongelijk geven, dat je het deze keer wat voorzichtiger hebt aangepakt. Ik beloof je, geen verzen meer te schrijven!

J. G. B.

Door steppe-lynxen bedreigd

Een vreselijke zandstorm had zich ontketend en nog blies de wind met de kracht van een orkaan. De blauwe hemel was grauw van het zand en de rotsen in de verte verdwenen als in een donkere mist. Daarentegen waren alle zandduinen verplaatst en van vorm veranderd en de armtierige palmbomen werden haast tegen de grond gedrukt...

Frans Versavel richtte zich op. Hij was half onder het zand bedolven en de gloeiende korrels prikten hem in ogen, neusgaten en oren, als waren het kwaadaardige muskieten. Eindelijk stond hij helemaal overeind en als versuft keek hij om zich heen. Langzaam drong het tot hem door : hij stond nu moederziel alleen in de zandwoestijn...

Waar?... Ergens in Noord Afrika, tussen Oudja en Tlemcen !

Frans Versavel was een stoere boy van vijftien jaar. Zijn vader was kolonist. De jongen had zich met zijn kleine Arabische bediende Ali bij een reizigerskaravaan mogen aansluiten, maar het gezelschap was door de zandstorm verrast. Wat was er toen precies gebeurd ? De jongen herinnerde zich vaag, almaar recht vooruitgelopen te zijn, verdoofd en verblind door het zand en toen ergens te zijn neergevallen om het einde van het geweld af te wachten.

Nu was die nachtmerrie gelukkig voorbij ! De zandstorm was gaan liggen. Hij was niet gestikt, maar er heelhuids afgekomen. De zon straalde weer en het beloofde een hete dag te worden. De hemel was blauw als tevoren... Maar helaas !... Frans Versavel was van zijn reisgezellen gescheiden en hij wist niet, wat van hen geworden was. Alle roepen en spieden bleef vruchteloos. Hij moest maar zien, dat hij hier alleen uit die zandwoestijn kwam !

Frans was een moedige kerel. Hij stapte verder en liep te denken, wat hij nu het best kon doen. Hij kende de streek niet meer, nu overal hoge zandheuvels zich verhieven. Hij liep naar een plek, waar de bodem glooide. Het leek wel een uitgedroogde rivierbedding. Erlangs stonden enkele palmbomen.

Plots sprong hij op. Een kleine donkere gedaante was voor hem als uit de grond gerezen. Daar weer een en nog een !... Het leken wel grote hazen...

— Mijn hemel ! Steppelynxen ! zei hij verschrikt.

Frans stond bevend stil. Veel wist hij niet van deze dieren af en dat zou hem fataal worden.

Hij zag nog een tiental van die beesten voorbijsluipen. Van alle kanten kropen ze uit hun zandhopen te voorschijn, als konijnen uit een konijnenberg.

Frans Versavel nam een andere richting om ze kwijt te raken. Tevergeefse moeite ! Er kwamen er altijd meer, door de zandstorm op deze plek bijeengejaagd. Ze werden echt een bedreiging voor de jongen, die zij omringden, terwijl ze een woedend geluid lieten horen, dat op blaffen leek.

Als Ali er nu geweest was, zou hij Frans goeie

raad hebben kunnen geven! Ali kende deze dieren, die de Arabieren, de « lynx met de zwarte oortjes » noemen, heel goed. Maar waar was Ali ?...

Is de steppe-lynx alleen, dan zal hij het nooit wagen de mens lastig te vallen. Maar in bende worden deze dieren gevaarlijk. Spoedig stond Frans hier voor een hele troep.

Hij verloor er zijn koelbloedigheid bij en deed toen iets, wat hij in geen geval had mogen doen: hij schoot erop! Een steppe-lynx viel getroffen neer. Maar toen ging er ook een waarlijk hels gehuil op onder de troep.

De beesten sloten de ring nauwer toe, om de jongen, die verschrikt terugweek. Het leek wel een levende zee, waarvan de stuwing der pelsen tot aan de voeten van de knaap kwam. Het leek ook, of de losbranding van het schot almaar meer lynxen aanlokte. Ze kwamen van alle kanten opdagen en waren nu reeds met meer dan honderd.

Plots gaf Frans een schreeuw. Een der beesten had hem in zijn kuit gebeten, als was het een hond! Onmiddellijk schoot de jongen het dier neer. Maar nu waren ook de anderen niet meer te houden en Frans moest het op een lopen zetten. De dieren bleven hem echter hardnekkig volgen. Het taai volhouden van deze beesten is legendarisch en komt voor in Arabische spreekwoorden.

Gelukkig zag Frans juist in de buurt een palmboom. Haastig holde hij erheen en klom in de stam, die doorboog onder zijn gewicht, maar hem toch hield. In de kruin voelde Frans zich betrekkelijk veilig.

Ongelukkig genoeg bleek hij nog geen leergeld genoeg betaald te hebben! De dieren legerden zich in dichte massa rond de stam van de boom en lieten niet af. Was Frans weer niet gaan schieten, dan waren ze misschien nog afgetrokken. Nu zou hij zijn onwetendheid duur moeten bekopen. Beter was het voor hem geweest op een hyena of hoornadder gestuit te zijn.

Hij schoot zeker een twintigtal beesten neer, maar daarmee was ook zijn munitie uitgeput. En steeds bleef de troep om de boom even groot! Ze werden brutaler en klommen zelfs tegen de stam op. Nu verloor Frans zijn koelbloedigheid niet. Telkens wist hij deze aanvallers met een welgemikte trap naar beneden te sturen... De worsteling duurde voort en het leek wel of de steppe-lynxen met deze roemi het spel van kat en muis speelden.

Uren had de strijd geduurd. Frans voelde, hoe hij moe en loom werd. Hij kon bijna niet meer. Liever had hij gevochten tegen welk groot wild beest ook.

De lynxen gaven het maar niet op! Ze zouden desnoods dagen de wacht betrekken. Zon, honger en dorst zouden hun bondgenoten zijn en hun prooi wel naar beneden doen tuimelen, die ze dan met hun klauwen konden verscheuren.

Frans begreep heel goed, hoe hachelijk de toestand was. De zon roosterde hem. Het was, of zijn hoofd uit elkaar dreigde te springen. Het bloed bonsde in zijn slapen, voor zijn ogen weefde zich een mistige sluier. Hij vroeg zich niet meer af, waar de karavaan toch bleef, die zeker in precies de tegenovergestelde richting was verder getrokken en mogelijk al thuis zou zijn. Hij wist alleen nog, dat niets, niets deze verschrikkelijke beesten onder zijn boom zou wegjagen.

Hoeveel uren zat hij zo? Hij had er geen flauw besef van. Hij was nog slechts een menselijk wrak...

Wat was dat plots voor een ronkend geluid, dat boven de zandzee nader bromde? Als in een droom zag Frans een vliegtuig, laag, uitzonderlijk laag! En het vloog in kringen. Het was blijkbaar een verkenningstoestel, na 't woeden van de zandstorm uitgezonden. De dag was bijna voorbij. Over een uur zou het — aan de zon te zien — wel donker zijn... Frans raapte het laatste restje kracht bij elkaar, trok zijn witte jas uit, stak die op zijn geweer en wuifde.

Eigenlijk was dit signaal niet eens nodig geweest, want de vliegenier had al aan de steppe-lynxen gezien, dat er bij die boom iets gaande was. Op de kale vlakte landde de machine met hels geraas. En kijk, wat de schoten van Frans niet hadden kunnen bereiken, deden de motoren van het vliegtuig! Op dat geluid namen de steppe-lynxen als hazen de vlucht en waren in een ommezien in de zandduinen verdwenen.

Frans Versavel, die de bezwijming nabij was, werd in het toestel gedragen. Hij lachte en schreide tegelijk en wist van blijdschap niet, wie het eerst te bedanken. Spoedig was hij door de lucht weer in Tlemcen, van waaruit het vliegtuig was opgestegen om hem te zoeken, nadat de karavaan daar was aangekomen en rapport was uitgebracht van zijn verdwijnen. Wat was Frans blij toen hij onder zich de woestijn verdwijnen zag en daarmee de laatste lynx!

Het was een goede les geweest.

M. A. D.

HUP ROBBEDOES

keikoppen!

Na het voetenspel, je hoofd!

Ja, het voetbalreglement verbiedt streng handen en armen te gebruiken, maar spreekt met geen woord over het hoofd van de voetballer! Daarvan moeten we dus profiteren, aangezien juist hoge ballen zo elegant en moordend-precies geplaatst kunnen worden... met je hoofd!

We zullen dus ook wat kopbal betreft moeten oefenen. We kunnen er natuurlijk niet aan denken in alle bizonderheden het zo oneindig afwisselend kopspel te behandelen, maar we geven graag het voornaamste.

Het hoofd van een voetballer is uitermate beweeglijk en kan daarom de bal in alle mogelijke richtingen stuwen.

Koppen met het voorhoofd plaatst de bal naar voren. Een energieke beweging met de schedel, waarbij de bal iets boven de slaap belandt, stuwt de bal zijwaarts. Vang je met gestrekt hoofd het leer op je kruin, dan stuur je hem naar achter.

Sta je met je voeten op de grond, dan kun je heel de kracht van je lichaam achter je kopstoot zetten. Bij opspringen zal die kracht nooit zo groot zijn, maar dan dient vooral gelet op het te juister tijd springen: niet te vroeg en niet te laat... Een kunst, hoor!

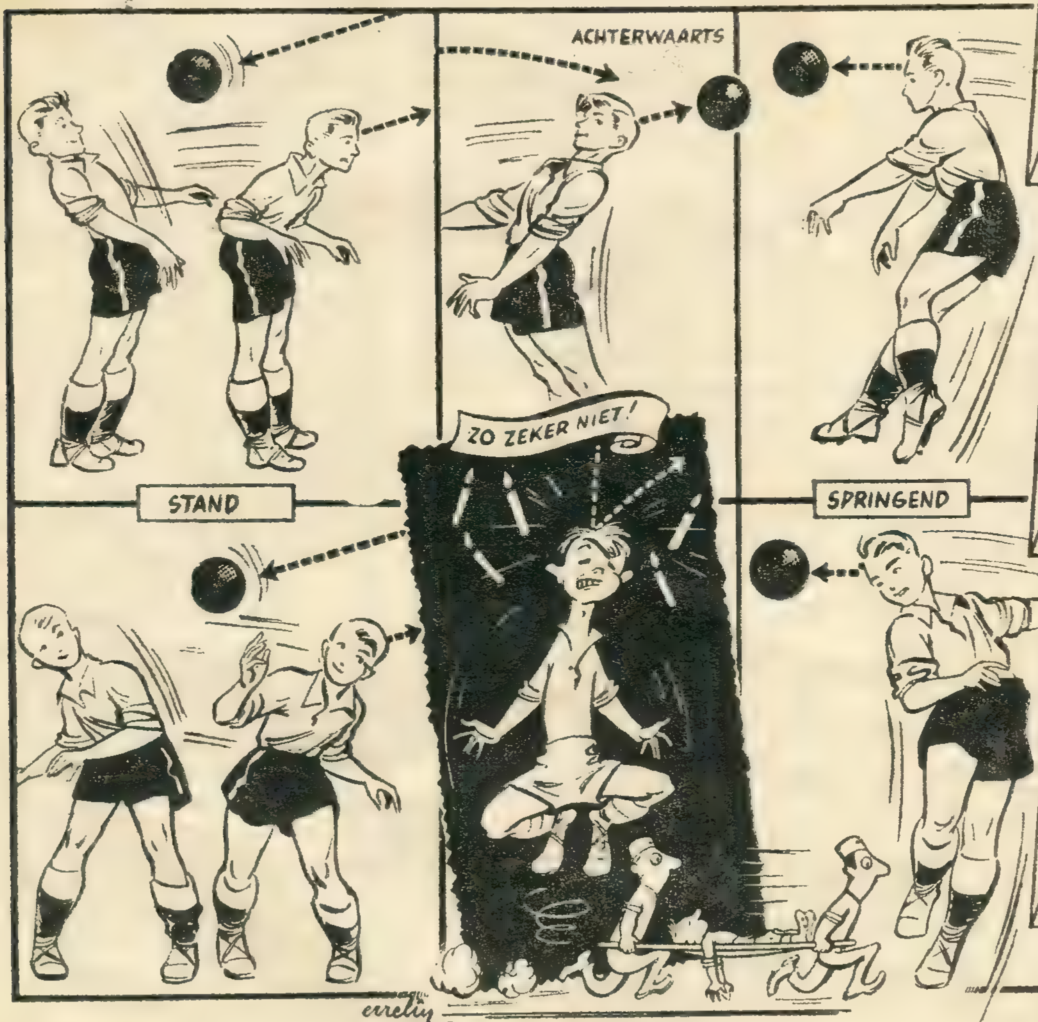
Domien zet grote ogen op, als hij dit alles hoort bij wijze van inleiding op het eigenlijke oefenen.

— Maar meneer, zo zal het wel jaren duren, eer we ons hoofd keurig kunnen gebruiken en fatsoenlijk koppen!

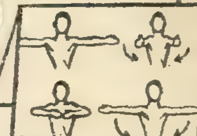
— Zeker! Dat is juist een reden te meer om aanstonds flink aan te pakken! Maar onthoud dit: voetbal is in de eerste plaats het spelen van de bal MET DE VOET! Alleen voor de halflijn en de backs zou men het evengoed « kopbal » mogen noemen, want voor die spelers is koppen even belangrijk als trappen.

Nu komt het er dus op aan, zo te oefenen, dat we een hard hoofd krijgen. Om goed te leren koppen moet je « koppig » doorzetten. Ook ons « kopwerk » moet af zijn!...

FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG...

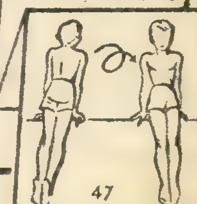
216
HANDEN ZIJWAARTS STREKKEN, NAAR VOREN BRENGEN, NAAR BINNEN, BUIGEN EN WEER STREKKEN. ARMEN ZIJWAARTS HORIZONTAAL STREKKEN (HANDEN SLAP), NAAR VOREN BRENGEN (HANDEN GESTREKT), HORIZONTAAL DE ONDERARMEN BUIGEN (HANDEN SLAP), HORIZONTAAL STREKKEN (HANDEN GESTREKT) HERHALEN!

226
DRAAIEN MET DE VOET.- BEEN STREKKEN. DE VOET DRAAIEN VAN LINKS NAAR RECHTS EN OMGEKEERD. DAARNA OEFENEN MET DE ANDERE VOET

236
MET JE BENEN BALANCEREN TERWIJL JE ZIT EN JE ELLEBOGEN OP DE GROND BLIJVEN - GAAN ZITTEN. ONDERARM TOT ELLEBOOG OP DE GROND HOUDEN, HANDEN EVENEENS. BENEN TEGEN ELKAAR VORMEN MET HET LICHAAM EEN HOEK VAN 90°

47
MET GESTREKT LICHAAM ZICH OPTREKKEN EN GAAN ZITTEN - OP DE RAND VAN EEN TAFEL STEUNEN, DAN GAAN ZITTEN DOOR ... E OM TE WENTELEN OVER DE RECHTER EN DAARNA OVER DE LINKER DIJ...

Maak eens een paar ballen van lappen! Tussen de twee en de drie kilo. Daar kun je plezier van hebben...

Onze Knollentuin

Eerst en vooral moet Snuffel jullie hartelijk danken voor de werkelijk overstelpende vloed van Kerst- en Nieuwjaarswensen ! En dat niet alleen namens Sjarel, Piet Kwabbernoot en zichzelf, maar namens alle bewoners van het Robbedoeshuis. Al gaat ook maar de helft van al die vrome, pittige, prettige en ondeugende wensen in vervulling, zo zegt P. K., dan zijn we nog de gelukkigste stervelingen van heel 1950 ! We kunnen er niet aan beginnen, jullie allemaal een briefje of kaartje terug te sturen. Dan zou er wekenlang geen « Robbedoes » te krijgen zijn ! Maar eens en voor allen : wederkerig onze beste wensen voor al onze rakkers en rakkeresjes, hun ouders, broers, zusjes, alle vrienden en belangstellenden van « Robbedoes ». En Piet belooft zoals jullie : nog geweldiger zijn best te doen !

Heel goed nieuws komt vanuit **Rotterdam** over onze k n o l l e n t u i n h a a g waaien : **TEXAS KID** is terug ! Iemand, die Snuffel grààg terugziet en die heus het welkom niet hoeft worden toegeroepen. Herman is hier thuis. Hij neemt hiermee een nieuwe aanloop.

GRAAF JAN ONTMOET TEXAS KID

(Een avontuur van Graaf Jan van Heem tot Zeemelaere)

— Pardon ! mompelde de graaf, toen hij in het hoofdkwartier der Texas Rangers te Austin tegen een slanke cowboy aanbotste.

— Sorry ! antwoordde deze en een glimlach verhelderde zijn gelaat. Wel, wel ! teemde hij. Daar hebben we waarachtig Graaf Jan !

— Nee maar, Kid, ben jij het ?... riep de graaf uit, die de ander eveneens herkend had. Beiden schudden elkaar hartelijk de hand.

— Een aardig eindje uit de buurt, nietwaar graaf, constateerde de Kid, terwijl hij zich in het snelle trekken van zijn 45-ers oefende.

— Deksels ! Dat is vlug ! zei de graaf, die bewonderend de snelheid van onze Ranger gadesloeg. Hij vervolgde : Ja, ik ben een flink eind uit de buurt en dat komt zo. Ik heb van welingelichte zijde vernomen, dat je avonturen weer in « Robbedoes » zullen worden afgedrukt ! Is dat waar ?...

— Gedeeltelijk, glimlachte de Kid. Ik heb er wel zin in, maar dat schrijvertje, dat mijn avonturen vertelt, voelt er niet veel voor ! Ik zal echter mijn uiterste best doen hem te overreden. Tussen twee haakjes, waar is jonkheer Henri ?

— O, die legt op het ogenblik een bezoek af bij de bekende filmacteur Kerrie Krent, bromde de graaf en vervolgde : Denk je, dat die schrijver ertoe overgehaald kan worden, jouw avonturen weer te verhalen ?

— Reken maar ! lachte de Ranger-sergeant. Hij wordt op het ogenblik overstroomd met brieven van Robbedoeslezers, waarin ze hem vragen, waarom ze nooit meer iets van Texas Kid horen ! Hij wordt er wanhopig onder !...

Op dat ogenblik suisde een kogel door de hoed van de graaf. Deksels ! Je kan hier nooit eens rustig praten, zei de graaf op verontwaardigde toon !

— Adieu ! lachte Texas Kid, terwijl hij naar zijn paard rende. Mijn nieuwste avontuur, « Desperado's in Mexico » genaamd, roept me !...

TEXAS KID uit **Rotterdam.**

Een tijdsknolletje van **POESKE SCHERENS 29.606** uit **Gent**, die niet zo ongeduldig mag zijn. Maar ja, als je in Gent ook zoveel miserie meemaakt... mogen we hem niet hard vallen !

REGEN EN TRAMMISERIE

Ik sta op de stoep en wacht. Het regent een fijne doordringende motregen. Brr ! Niks goed voor mensen, die aan rheumatiek lijden !... Enkele juffrouwtjes en 'n bejaard paar wachten ook op de tram.

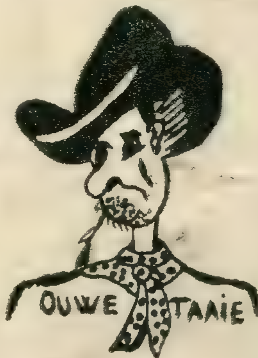
Daar komt er een ! Reeds maak ik aanstalten om mee te rijden, als ik tot mijn grote ontsteltenis zie, dat ze voor m'n neus voorbijsnelt...

Berustend neem ik mijn plaats tegen de huizen weer in, los 'n zucht en... wacht. Eindelijk na tien minuten komt weer een tram opdagen. Goddank, die stopt ! Twee dames stappen uit en... ik vind geen plaats meer, want het paartje heeft de vrije plaatsen ingenomen. En de tram : weg ! !...

Wat nu ? Nog wachten ! Ja, het moet wel !

Ik voel de vochtigheid door m'n schoenzolen dringen.

Ha, daar is de volgende ! Eindelijk kan ik opstappen en... staan ? Nee, dat geluk is me niet beschoren ! Ik kan me draaien, noch keren en voor me staat een dame wier regenscherm parmantig in mijn schoenen drupt. Ik trek mijn voet terug,

Tekenknol van **GARY COOPER** 28.502 uit Evergem.

maar stamp — nogal onzacht — tegen een herenbeen. « Pardon ! » zeg ik. Ik zie niet tegen wie, want ik kan mijn hoofd niet draaien en hoor wat gegrom achter me.

Ha !, Ik moet afstappen, na bovenmenselijke inspanningen ben ik buiten en sta... in de plassende regen.

POESKE SCHERENS 29606 uit **Gent**

DE RODE PIMPERNEL uit **Amsterdam** mijmert over vervlogen tijden, of liever over zijn evenmens... Hij is niet mals voor het hedendaagse menselijk geslacht ! Maar WIJ hebben tenminste Piet Kwabbernoot ! Kom, kom, niet zo somber !

HET LEVEN NEEMT ZIJN LOOP...

Onze oervoorouders sloegen elkaar dood met knuppels en bijlen. Wij ? Wij hebben stenguns, machinegeweren en gifgas. Zij maakten bier. Wij ? Wij maken jenever. Zij hakten ruwe afbeeldingen uit in de rots. Wij ? Wij hebben de modernste kunstenaars. Hun opperhoofden hielden kampvuurplechtigheden, voor zij 'n vijandelijk kamp aanvielen. Onze grote zakenlui houden een conferentie voor zij 'n concurrent dooddrukken. Hun kinderen bedreven ruwe spelen, om hun lichaamskrachten te vergroten. Wij, jongens, gaan naar de H. B. S. om in 'n voetbalclub te komen. Zij waagden hun leven in de strijd met wilde dieren, om voedsel en kleren te bemachtigen. Onze vaders ondermijnen hun gezondheid op het kantoor om hun dochters bontmantels te laten kopen. Zij vertelden elkaar kolossale leugens van verre landen. Wij hebb 'n reisbureau's. Zij zaten rond het kampvuur en zongen liederen vol nonsens, en gekheid. Wij ? Wij zetten de radio aan !

DE RODE PIMPERNEL uit **A'Dam.**

PEPELTJE
Nagetekende knol van **JIM MORRISON** uit Gullegem.

In het dichterknollenperk is er nog iemand, die mijmert en daarbij kans loopt, dat het leven hem voorbij zal gaan. Alberic mag niet alleen drijven op zijn gevoel. Waarachtige jeugd heeft nog zoveel echte idealen, waarover te schrijven en te dichten valt ! Alleen dan is de beschouwing van het verleden goed, als we er beter en rijker van worden. Dan is de toon van **BLITS EN FLITS** uit **Machelen** veel gezonder. Pieter rijmt zomaar voor de vuist weg, maar weet het toch op een frisse manier te doen.

MOOIE TIJD !...

**« Vroeger » heet men het verleden.
En verleden is « voorbij »....
Weemoed brengt het verre vroeger,
het verleden weer nabij.**

**Mooie tijd en schone jaren
Toen 'k een kleine jongen was.
'k Zat toen met m'n kameraadjes
Samen in de kleuterklas...**

**Weer zie ik de knusse bankjes,
en een voorjaarszonnestraal
Dartelt over blonde kopjes
Door het stemmig klaslokaal...**

**Mooie tijd en schone jaren...
Maar... die jaren gaan voorbij !
Ook dees weemoedsbeelden varen
Langzaam, trage, weg van mij.**

ALBERIC 28.559 uit **Heist-op-den-Berg.**

'K BEN EEN JONGEN !

**'k Ben een jongen...
Dat is knap !
Ik kan lopen, o zo rap !
'k Kan springen als een haas
En in 't vechten ben ik baas.
Heel de zomer ben ik blij,
Als 't sneeuwt is 't feest voor mij.
Ook de regen vindt ik goed,
Want ik loop toch zonder hoed !
Tussen lachen en met spel
Gaat het leren eens zo wel.
Altijd ben ik goed gezind
Want... met ieder ben ik vrind.**

BLITS EN FLITS uit Machelen.

Zeer eervolle vermeldingen voor de Kwabbernootknollen van **TOM COLBY 29.724** uit **Hofstade** en de drie knolletjes van **AGENT No 10** uit **Antwerpen. BLAUWE SPERWER** uit **Lot** kon maar geen klaarheid krijgen in zijn « Gedachten bij de Kribbe ». **ZWARTE LEEUW 29.523** uit **Mechelen aan de Maas** knolde heel verdienstelijk een opstelknol en twee tekenknolletjes. Is er geen club, dan begin er zelf mee ! **LUCKY LUKE** is een hele « ouwe taaie », hoor ! Ook **DE RODE TIJL 28.399** uit **Gentbrugge** een eervolle vermelding voor zijn grapknol en twee draaglijke tekenknollen. Gelukgewenst met je beterschap.
maar kunnen natuurlijk niet allemaal succes hebben. Eervolle vermeldingen : **TOM**
Onze tekenaars deden uitstekend hun best. **PLAYFAIR** uit **Nieuwpoort**, die op de goede weg is. Niet te zwart, Roland ! Zelfde opmerking voor de vlijtige **WITTE WOLF** uit **Borgerhout**. Een tijdje terug tekende Frans beter ! Maar er komt gelukkig nog meer. **JAN ZONDER VREES** uit **DEURNE** knolde een kinderlijke Nieuwjaarsgroet. **BLAUWE TOEKAN 26.438** uit **Oostende** eervolle vermelding voor zijn twee grappige tekenknollen. Tenslotte voor **BLAUWE SPERWER 29.580**, voor de leuke Driekoningenknol, waarbij Willy Robje, Sjarel en Kwabber met de ster laat gaan. Beterschap hoor !

Sjarel bromt, dat het meer dan welletjes is voor deze keer. Laten we onze pijpwalmende broeder niet ontstemmen. Met « Robbedoes » vooruit en vooraan en... de knollentuin uit ! Tot volgende week, **rakkers !** Uitbundige groeten van P. K. en jullie knolplantliefhebber SNUFFEL.

De Leeuw van Vlaanderen

naar het beroemde werk van H. CONSCIENCE

Platen van Wik
scenario van P DURBIN

TE VERGEEFS PROBEERT DE CONINCK ZICH VAN ZIJN BOEIEN TE ONTDOEN TRANEN VAN MACHTELOZE WOEDE STROMEN OVER ZIJN WANGEN

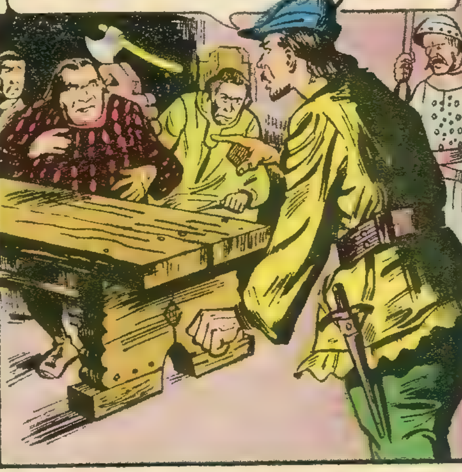

INTUSSEN BESPREEKT VAN GISTEL VERDER DE TOESTAND

MAAR OPEENS VLIEGT EEN BIJL DOOR DE ZAAL.

De Blauwe SPERWER

door Sirius

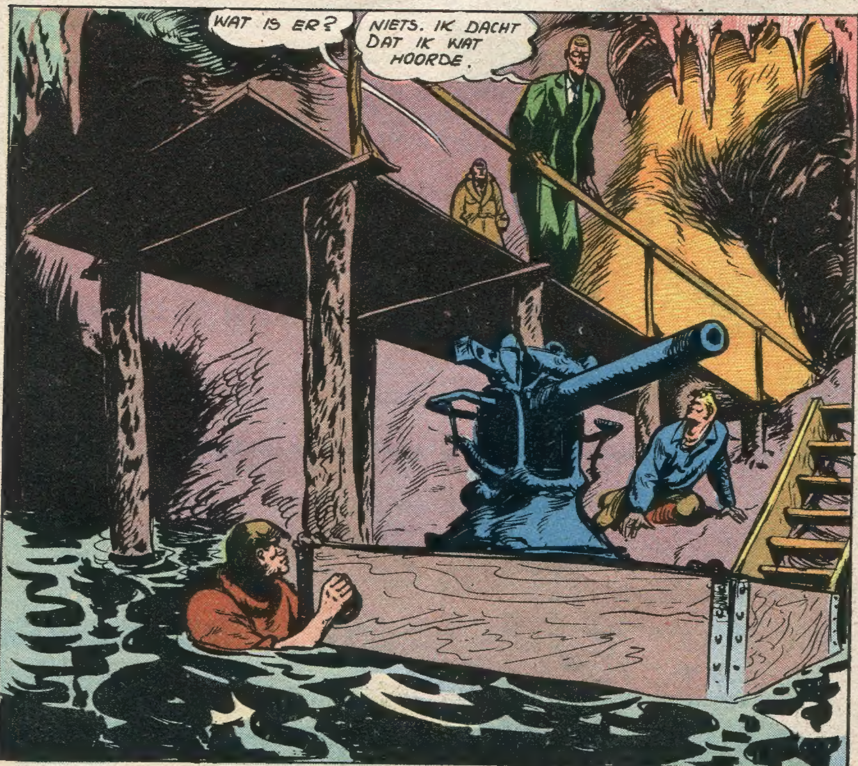

Jan KORDAAT en JEFKE bij de VAT-FENH-LING

OP HET OGENBLIK DAT JAN KORDAAT ZICH KLAAR MAAKT OM NAAR HUIS TE GAAN HEEFT HIJ EEN VREEMDE ONTMOETING.

DE OLIFANTEN WORDEN AFGELADEN EN HET TROEPJE VAN PROFESSOR BOLS TREKT VERDER IN NOORDELIJKE RICHTING.

MAAR OP ENKELE PASSEN VAN HEN...

VERDRAAID! DAT IS PROFESSOR BOLS!

HET IS DE PROFESSOR... HIJ HEEFT VERSTERKING GEHAALD! WAT MOETEN WE NU DOEN?

WE MOETEN DE KAPITEIN WAARSCHUWEN!

26 JANUARI... IN HET NOORDEN.

HIER SLAAN WE ONS KAMP OP VOOR VANNACHT... 'T IS AL TE DONKER OM NOG VERDER TE GAAN!

NATUURLIJK, BESTE!

WAAA!

DE KOELIES ZIJN BEDRIJVIG IN HET VOORUITZICHT VAN EEN WELDOENDE RUST.

HIER MOET HET ERGENS ZIJN... NU ZAL HET NIET LANG MEER DUREN VOOR WE DE "VAT-FEHN-LING" VINDEN...

VAT-FEHN-LING !!!

DE BEVOLKING VAN DEZE STREKEN IS AL VERLAMD VAN SCHRIK ALS ZE DE WOORDEN "VAT-FEHN-LING" MAAR HOREN...

HEB JE OOK DIE KRETEN GEHOORD, JAN? WAT ZOU DAT ZIJN?

BLIJF HIER! IK GA KIJKEN!

WEL, KORDAAT? WAT IS ER?

SCHRIK NIET TE ERG... MAAR...

ZE ZIJN ALLEN WEG! GEVLUCHT! EN WAT ERGER IS: ZE HEBBEN AL DE VOORRAAD MEEGENOMEN EN HET DRINKWATER HEBBEN ZE OVER DE MUNITIE GEGOTEN!!

de BAARD en de KALE

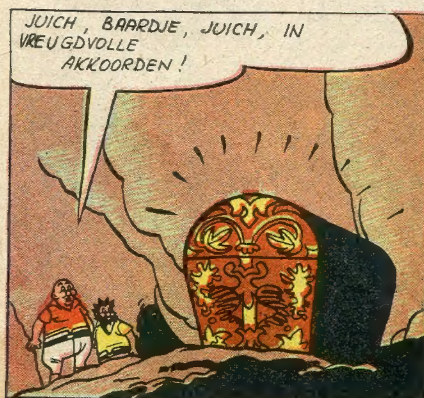

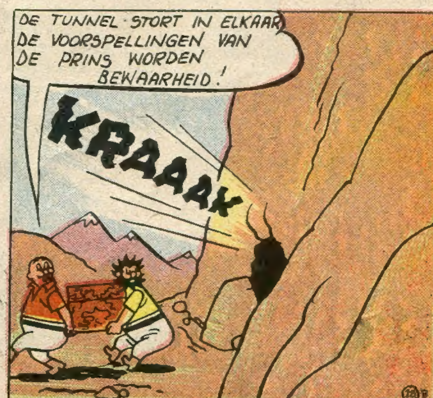

BADEN-POWELL

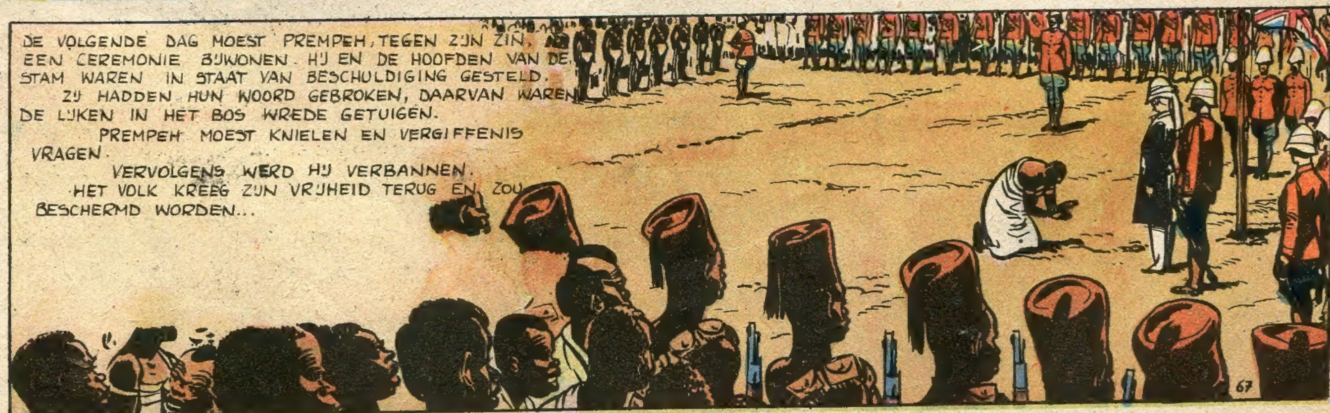

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.